

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, având în vedere lipsa riscului de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Aitic Penteo/OAPI — Atos Worldline (PENTEO)

(Cauza T-585/10)

(2011/C 63/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Aitic Penteo, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Atos Worldline SA (Bruxelles, Belgia)

Concluziile reclamantei

— Modificarea deciziei pronunțate la 23 septembrie 2010 de Camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 774/2010-1 și admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5480561;

— în subsidiar, anularea deciziei pronunțate la 23 septembrie 2010 de Camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 774/2010-1 și

— obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „PENTEO” pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5480561.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „XENTEO”, înregistrată în Benelux cu numărul 772120 pentru produse și servicii din clasele 9, 36, 37, 38 și 42; marca verbală

„XENTEO” care a făcut obiectul înregistrării internaționale nr. 863851 pentru produse și servicii din clasele 9, 36, 37, 38 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta consideră că decizia atacată încalcă: (i) articolul 14 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care interzice orice discriminare și impune egalitatea de tratament potrivit legii, (ii) articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a luat în considerare drepturile anterioare ale reclamantei, (iii) articolele 75 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a luat în considerare faptele și elementele de probă prezentate de reclamantă în termenele acordate și (iv) articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a săvârșit o eroare în aprecierea riscului de confuzie.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Bank Melli Iran/Consiliul

(Cauza T-7/11)

(2011/C 63/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (reprezentanți: L. Defalque și S. Woog, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea punctului 5 din secțiunea B din anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC ⁽¹⁾, precum și a punctului 5 din secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 ⁽²⁾, și anularea deciziei cuprinse în scrisoarea Consiliului din 28 octombrie 2010;

— declararea articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 ⁽³⁾, precum și a articolului 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 961/2010 al Consiliului ca fiind nelegale și inaplicabile reclamantei;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.